

Одеський національний медичний університет
Факультет медичний
Кафедра хірургії №3

Сілабус курсу
ВИРОБНИЧОЇ ПОЛІКЛІНІЧНОЇ ЛІКАРСЬКОЇ ПРАКТИКИ «ХІРУРГІЯ. (ГРУДНА, СЕРЦЕВА, ЕНДОКРИННА ХІРУРГІЯ)»

| | |
|-------------------------------------|--|
| Обсяг | 1,0 кредиту / 30 годин |
| Семестр, навчання рік | ІХ-Х семестр, 5-й рік навчання |
| Дні, час, місце | Згідно до розкладу на базах кафедри хірургії №3: Центр реконструктивної та відновної медицини, вул. Тіниста, 8 |
| Викладач (-і) | Всі викладачі кафедри. Зав. кафедри Володимир БОНДАР, д.мед.н., професор |
| Контактний телефон | 050-928-05-05 |
| E-mail | volodymyr.bondar@onmedu.edu.ua |
| Робоче місце | Учбові кімнати кафедри хірургії №3: вул. Тіниста, 8 |
| Консультації | <i>Очні консультації:</i> середа з 15.00 до 17.00; субота з 9.00 до 13.00 <i>Онлайн консультації:</i> середа з 15.00 до 17.00; субота з 9.00 до 13.00 через <i>MS Teams, Zoom</i> |

КОМУНІКАЦІЯ

Комунікація зі здобувачами буде здійснюватися через очні зустрічі. У разі переходу на дистанційне навчання комунікація зі здобувачами буде здійснюватися за допомогою E-mail, та програм: Microsoft Teams, Telegram та Viber.

АНОТАЦІЯ КУРСУ

Предметом вивчення навчальної практики є визначення методів медичних маніпуляцій та процедур, транспортування хворих, проведення трансфузії компонентів донорської крові, Застосовувати заходи з профілактики виникнення і розповсюдження внутрішньо лікарняної інфекції.

Пререквізити курсу: анатомії людини – визначення топографо-анатомічних взаємовідносин органів і систем організму; мікробіології: вірусології та імунології – інтерпретування біологічної властивості патогенних та непатогенних мікроорганізмів; хірургії – надавати невідкладну перед лікарську медичну допомогу при найбільш поширених хірургічних захворювань.

Постреквізити курсу: формування вміння застосовувати знання з хірургії в процесі подальшого навчання й у професійній діяльності.

Мета курсу – полягає у досягненні основних кінцевих цілей, визначених у освітньо-професійній програмі підготовки магістрів зі спеціальності 222

«Медицина» і є основою для побудови змісту практичної підготовки. На підставі кінцевих цілей сформульовані конкретні цілі у вигляді певних умінь (дій), цільових завдань, що забезпечують досягнення кінцевої мети проходження практичної підготовки. Кінцеві цілі практичної підготовки з догляду за хворими:

1. Демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації під час догляду за хворими терапевтичного та хірургічного профілів.

2. Демонструвати володіння навичками організації режиму і догляду за хворими з різними захворюваннями хірургічного профілю, виконувати необхідні медичні маніпуляції..

Завдання практики:

- визначити методи діагностики, алгоритм консервативного та оперативного лікування хірургічних захворювань травної системи, серцево-судинної та дихальної систем в залежності від виникнення та особливостей їх клінічних проявів;
- засвоїти диференціальну діагностику захворювань органів черевної порожнини, поза очеревинного простору та грудної клітки;
- визначити принципи післяопераційного лікування та реабілітації хворих з хірургічною патологією;
- ідентифікувати сучасні методи діагностики та лікування, післяопераційного нагляду та реабілітації хірургічних захворювань;
- засвоїти фактори ризику виникнення ускладнень захворювань травної системи серцево-судинної та дихальної систем;
- трактувати результати лабораторного та інструментального дослідження травної системи, серцево-судинної та дихальної систем;
- демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації у хірургії;
- здійснювати прогноз життя та працездатності при хірургічних захворюваннях травної системи серцево-судинної та дихальної систем;
- трактувати загальні принципи лікування, реабілітації і профілактики найбільш поширених хірургічних захворювань травної системи, серцево-судинної та дихальної систем;
- демонструвати вміння ведення медичної документації у клініці хірургічних хвороб;
- надавати невідкладну медичну допомогу при ургентних захворюваннях травної системи, серцево-судинної та дихальної систем.

Очікувані результати

- демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації у загальній хірургії;
- визначати найбільш поширені клінічні симптоми і синдроми в клініці хірургічних хвороб;
- аналізувати результати обстеження стоматологічних хворих при загальній хірургічній патології;
- застосовувати методи статистичного аналізу медико-біологічних даних;
- проводити основні методи загального клінічного обстеження хворого (опитування, огляд, пальпація, перкусія, аускультация), визначати певний обсяг додаткових досліджень і аналізувати отримані дані для встановлення

- попереднього діагнозу;
- виконувати загальні лікарські маніпуляції (перев'язки, ін'єкції, промивання шлунку і кишечника, зупинку кровотечі, транспортну та лікувальну іммобілізацію при вивихах і переломах кісток, місцеву інфільтраційну та провідникову анестезію, переливання крові і кровозамінників) та вирішувати питання про направлення хворого до спеціаліста;
 - надати необхідну допомогу при короткочасній втраті свідомості, колапсі, шоку, комі, алергічних реакціях, асфіксії, гострому животі, травмі, кровотечах, опіках, відмороженнях;
 - проводити реанімаційні заходи при термінальних станах і направляти хворих у спеціалізоване відділення;
 - вести медичну документацію

ОПИС КУРСУ

Форми і методи навчання

Курс буде викладений у формі практичних занять (12 годин), організації самостійної роботи здобувачів (18 годин). Передбачено проведення індивідуальних та групових консультацій по вивченню практичних навичок у кабінеті практичних навичок.

Зміст практики.

Тема 1. Рани.

Визначення. Класифікація. Стадії ранового процесу. Класифікація гнійної інфекції м'яких тканин. Принципи лікування гнійних ран. Гнійні захворювання шкіри та підшкірної клітковини, їх діагностика та лікування в умовах поліклініки. Гнійні запалення клітковинних просторів. Особливості перебігу і принципи лікування гнійної інфекції м'яких тканин обличчя. Особливості клініки та лікування запальних процесів у хворих, що страждають на цукровий діабет. Методи хірургічних операцій та дренивання гнійних порожнин в умовах поліклініки. Профілактика запальних захворювань м'яких тканин.

Тема 2. Опіки, електротравма, променеві ураження, відмороження.

Класифікація опіків. Етіологія опікових травм, значення сприяючих факторів. Механізм місцевих і загальних змін в організмі при опіках, в тому числі хімічних і електричних травм. Діагностика і лікування різних періодів опікової хвороби. Коефіцієнт Франка і його використання. Значення визначення площі опіку. Ускладнення опікової хвороби, її лікування, профілактика. Класифікація відмороження та загального замерзання. Клініка та діагностика відмороження. Надання першої допомоги при відмороженні та замерзанні. Місцеве та загальне лікування відмороження і замерзання. Особливості електротравми (клініка, діагностика, перебіг, надання першої допомоги, лікування).

Тема 3. Гострі гнійні захворювання м'яких тканин.

Фурункул, карбункул, гідраденіт, абсцес, флегмона, мастит, бешиха, лімфангоїт, лімфаденіт, парапроктит. Етіологія, патогенез, діагностика. Особливості клінічного перебігу. Диференціальна діагностика. Спеціальні методи дослідження. Методи консервативного та хірургічного лікування в умовах поліклініки .

Тема 4. Некрози. Гангрени. Виразки. Свищі.

Етіологія, патогенез. Класифікація, Особливості клінічного перебігу. Диференціальна діагностика. Спеціальні методи дослідження. Методи консервативного та хірургічного лікування в умовах поліклініки.

Тема 5. Гостра анаеробна (клостридіальна і неклостридіальна) інфекція.

Етіологія, патогенез, діагностика. Особливості клінічного перебігу. Диференціальна діагностика. Спеціальні методи дослідження. Методи консервативного та хірургічного лікування в умовах поліклініки.

Диференційований залік

Перелік рекомендованої літератури

Основна :

1. Півторак В. І., Кобзар О.Б. Клінічна анатомія та оперативна хірургія: підручник для ВМНЗ III—IV р.а.: Том 1, 2021
2. Березницький Я. С. Хірургія: підручник для ВМНЗ IV р.а.: Рекомендовано вч. радою ДЗ “Дніпропетровська медична академія МОЗ України, 2020. 528 с.
3. Хірургія: навч. посіб. / Грубник В.В., Ковальчук Л.Я., 2020. 544 с.
4. Кондратенко П.Г., Русін В.І. Хірургія: підручник для ВМНЗ III—IV р.а.: Том 1. Рекомендовано вч. радою Донецького нац. мед.ун-ту, 2019. 704 с.
5. Сабадишин Р. О., Рижковський В. О. Хірургія. Спеціальна хірургія: підручник для ВМНЗ I—III р.а.: Том 2. Рекомендовано науково-метод. радою Рівненськ. держ. баз. мед. коледжу, 2018. 608 с.

Додаткова:

1. Загальна хірургія: базовий підручник [для здобувачів вищих мед. навч. закладів IV рівня акредитації] / за ред. М. Д. Желіби, С. Д. Хімича ; М. Д. Желіба, С. Д. Хімич, І. Д. Герич та ін. - 2-ге вид., випр. Київ: Медицина, 2016. 448 с.
2. Оперативна хірургія та топографічна анатомія : [підручник для здобувачів вищих мед. навч. закладів IV рівня акредитації] / за ред. М. П. Ковальського ; Ю. Т. Ахтемійчук, Ю. М. Вовк, С. В. Дорошенко та ін. - 3-тє вид., випр. Київ: Медицина, 2016. 503 с.
3. Хірургічні хвороби: підручник для мед. ун-тів, інст., акад. — 2-ге вид., випр. Затверджено МОН / За ред. П.Д. Фоміна, Я.С. Березницького. Київ, 2017. 408 с.

13. Електронні інформаційні ресурси

1. <http://moz.gov.ua> – Міністерство охорони здоров'я України
2. www.ama-assn.org – Американська медична асоціація / American Medical Association
3. www.who.int – Всесвітня організація охорони здоров'я
4. www.dec.gov.ua/mtd/home/ - Державний експертний центр МОЗ України
5. <http://bma.org.uk> – Британська медична асоціація
6. www.gmc-uk.org - General Medical Council (GMC)
7. www.bundesaerztekammer.de – Німецька медична асоціація

8. <http://medforum.in.ua/partners> - Асоціація хірургів України
9. <http://endoscopy.com.ua/> - Асоціація ендоскопічних хірургів України
10. <http://thoracic-surgery.com.ua/> - Асоціація торакальних хірургів України
11. <https://youcontrol.com.ua/> - Асоціація судинних хірургів України

ОЦІНЮВАННЯ

При навчанні використовуються різні форми контролю занять з даної навчальної практики (усна, письмова, комбінована, тестування, практичні навички тощо). Результати академічної успішності здобувачів виставляються у вигляді оцінки за національною шкалою, 200-бальною та шкалою ЄКТС й мають стандартизовані узагальнені критерії оцінювання знань:

національна шкала:

– оцінка **«відмінно»** виставляється здобувачу, який систематично працював протягом семестру, показав під час диференційному заліку різнобічні і глибокі знання програмного матеріалу, вміє успішно виконувати завдання, які передбачені програмою, засвоїв зміст основної та додаткової літератури, усвідомив взаємозв'язок окремих розділів практики, їхнє значення для майбутньої професії, виявив творчі здібності у розумінні та використанні навчально-програмного матеріалу, проявив здатність до самостійного оновлення і поповнення знань; рівень компетентності – *високий (творчий)*;

– оцінка **«добре»** виставляється здобувачу, який виявив повне знання навчально-програмного матеріалу, успішно виконує передбачені програмою завдання, засвоїв основну літературу, що рекомендована програмою, показав достатній рівень знань з практики і здатний до їх самостійного оновлення та поновлення у ході подальшого навчання та професійної діяльності; рівень компетентності – *достатній (конструктивно-варіативний)*;

– оцінка **«задовільно»** виставляється здобувачу, який виявив знання основного навчально-програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та наступної роботи за професією, справляється з виконанням завдань, передбачених програмою, допустив окремі помилки у відповідях на диференційному заліку і при виконанні іспитових завдань, але володіє необхідними знаннями для подолання допущених помилок під керівництвом науково-педагогічного працівника; рівень компетентності – *середній (репродуктивний)*;

– оцінка **«незадовільно»** виставляється здобувачу, який не виявив достатніх знань основного навчально-програмного матеріалу, допустив принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань, не може без допомоги викладача використати знання при подальшому навчанні, не спромігся оволодіти навичками самостійної роботи; рівень компетентності – *низький (рецептивно-продуктивний)*.

Багатобальна шкала характеризує фактичну успішність кожного здобувача із засвоєння навчальної практики. Конвертація традиційної оцінки з практики в 200-бальну виконується інформаційно-обчислювальним центром університету програмою «Контингент» за формулою:

середній бал успішності (поточної / з практики) x 40

| національна оцінка | бали |
|--------------------|---------|
| «5» | 185-200 |
| «4» | 151-184 |
| «3» | 120-150 |

Диференційний залік виставляється на останньому занятті за результатами підсумкової співбесіди при обов'язковому виконанні здобувачом всіх видів робіт, передбачених робочим навчальним планом і оцінених за поточну навчальну діяльність в середньому не нижче 3,00. Оцінка, отримана за відповідь на диференційному заліку, та бал середньої поточної успішності протягом вивчення практики використовуються для розрахунку середнього арифметичного, що складає загальну оцінку з практики. В залікову книжку здобувача викладачем вноситься оцінка з практики за традиційною та 200-бальною шкалами.

За *рейтинговою шкалою ECTS* оцінюються досягнення здобувачів з практики, які навчаються на одному курсі однієї спеціальності, відповідно до отриманих ними балів, шляхом ранжування, а саме:

| Оцінка ECTS | Статистичний показник |
|-------------|--------------------------|
| «A» | найкращі 10 % здобувачів |
| «B» | наступні 25 % здобувачів |
| «C» | наступні 30 % здобувачів |
| «D» | наступні 25 % здобувачів |
| «E» | останні 10 % здобувачів |

Шкала ECTS встановлює належність здобувача до групи кращих чи гірших серед референтної групи однокурсників (факультет, спеціальність) тобто його рейтинг. При конвертації з багатобальної шкали, як правило, межі оцінок «A», «B», «C», «D», «E» не співпадають з межами оцінок «5», «4», «3» за традиційною шкалою. Оцінка «A» за шкалою ECTS не може дорівнювати оцінці «відмінно», а оцінка «B» – оцінці «добре» тощо.

Здобувачи, які одержали оцінки «Fx» та «F» («2») не вносяться до списку здобувачів, що ранжуються. Такі здобувачи після перескладання автоматично отримують бал «E».

Оцінка «Fx» виставляється здобувачам, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але яким не зарахований підсумковий 30 контроль. Оцінка «F» виставляється здобувачам, які відвідали усі аудиторні заняття з практики, але не набрали середнього балу (3,00) за поточну навчальну діяльність і не допущені до підсумкового контролю.

Критерії оцінювання поточної успішності здобувачів відображені у робочій програмі з дисциплін із зазначенням чіткої структури отримання здобувачем на занятті оцінки.

Самостійна робота здобувачів.

Самостійна робота здобувачів, яка передбачена темою заняття поряд із аудиторною роботою, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Засвоєння тем, які виносяться лише на самостійну роботу, перевіряється на останньому занятті.

Теми самостійної роботи здобувачів:

1. Підготовка до практичних занять.
2. Засвоєння практичних навичок, наведених у плані практичної підготовки здобувача.

ПОЛІТИКА КУРСУ

Політика щодо дедлайнів та перескладання: завдання виконуються своєчасно, готуватись щоденно. За невчасне виконання завдання здобувач отримує незадовільну оцінку. Перескладання заняття здійснюється згідно графіку відробок.

Політика щодо академічної доброчесності:

- Здобувач повинен самостійно виконувати домашні завдання, завдання поточного та підсумкового контролю, завдання Крок-2.
- Покладатись на джерела інформації у разі використання ідей, розробок інших авторів

Політика щодо відвідування та запізень: Для отримання задовільної оцінки є обов'язковим відвідування і робота під час аудиторних занять. Запізнення здобувача дозволяється не більше ніж на 10 хвилин.

Мобільні пристрої: на занятті можна користуватись мобільними пристроями з дозволу викладача.

Поведінка в аудиторії:

Під час знаходження в аудиторії важливі: повага до колег; толерантність до інших; сприйнятливність та неупередженість; здатність не погоджуватися з думкою, але шанувати особистість опонента/-ки (під час дискусій); ретельна аргументація своєї думки; дотримання етики академічних взаємовідносин.